

**VILNIAUS KOLEGIJOS
TECHNIKOS FAKULTETO
TRANSPORTO INŽINERIJOS KATEDRA**

PATVIRTINTA:
Vilniaus Kolegijos Technikos
fakulteto dekanas 2026 m.
balandžio 24 d. įsakymu Nr. TE V-5

BAIGIAMOJO DARBO METODINIAI NURODYMAI

Studijų programa: Automobilių techninis eksploatavimas
Valstybinis kodas: (6531EX025)

TURINYS

ĮVADAS	4
1. BAIGIAMOJO DARBO RENGIMO PROCESAS (RENGIMAS)	5
1.1. Baigiamojo darbo temos pasirinkimas	5
1.2. Baigiamojo darbo rengimo eiga ir kontrolė.....	6
1.3. Baigiamojo darbo gynimas	6
2. BAIGIAMOJO DARBO STRUKTŪRA	8
2.1. Antraštinis lapas	8
2.2. Baigiamojo darbo užduotis.....	8
2.3. Baigiamojo darbo anotacija	8
2.4. Sąžiningumo deklaracija.....	9
2.5. Turinys.....	9
2.6. Įvadas.....	9
2.7. Aprašymo skyrius	10
2.8. Skaičiavimo (projektinis) skyrius	10
2.9. Technologijos ir darbo organizavimo skyrius	11
2.10. Darbuotojų saugos ir aplinkos skyrius	11
2.11. Konstravimo skyrius.....	12
2.12. Ekonominio pagrindimo skyrius	13
2.13. Išvados ir rekomendacijos	13
2.14. Informacijos šaltinių sąrašas.....	14
2.15. Priedai	14
3. BAIGIAMOJO DARBO APRAŠO BENDRIEJI REIKALAVIMAI.....	15
3.1. Baigiamojo darbo kalba, moksliniai terminai.....	15
3.2. Baigiamojo darbo tekstas	15
3.3. Baigiamojo darbo teksto įforminimas	16
3.4. Tarpai tarp žodžių, skaičių ir ženklų	16
3.5. Formulių naudojimas tekste	18
3.6. Lentelių sudarymas.....	18
3.7. Iliustracijų pateikimas.....	19
3.8. Šaltinių citavimas tekste	20
INFORMACIJOS ŠALTINIŲ SĄRAŠAS.....	26

PRIEDAI

1 priedas. Baigiamojo darbo pirmasis antraštinis lapas.

2 priedas. Baigiamojo darbo antrasis antraštinis lapas.

3 priedas. Baigiamojo darbo užduoties pavyzdys.

4 priedas. Baigiamojo darbo anotacija lietuvių kalba pavyzdys.

5 priedas. Baigiamojo darbo anotacija anglų kalba pavyzdys.

6 priedas. Sąžiningumo deklaracija.

7 priedas. Turinio pavyzdys.

ĮVADAS

Baigiamasis darbas – tai kvalifikacinis savarankiškai atliktas studento darbas, o darbo rengimas – tai baigiamasis studento mokymosi etapas. Baigiamojo darbo analizė parodo studento profesinio pasirengimo lygį, savarankiškumo laipsnį, kūrybiškumą, gebėjimą taikyti specialybės žinias, praktinius įgūdžius, gebėjimą analizuoti, apibendrinti, teikti pasiūlymus.

Baigiamojo darbo metodiniai nurodymai skirti Vilniaus kolegijos Automobilių techninio eksploatavimo studijų programos diplomantams. Dokumente pateikti nurodymai aprašo baigiamojo darbo objektą ir baigiamojo darbo ruošimo tvarką.

Metodiniai nurodymai parengti, vadovaujantis Vilniaus kolegijos Baigiamųjų darbų (projektų) rengimo ir gynimo tvarkos aprašu (Baigiamųjų darbų (projektų) rengimo ir gynimo tvarka, 2022), patvirtintu Vilniaus kolegijos Akademinės tarybos 2022 m. spalio 12 d. nutarimu Nr. AT N-12.2020 m.

Baigiamuoju darbu baigiama Vilniaus kolegijos Technikos fakulteto „Automobilių techninio eksploatavimo“ studijų programa. Baigiamąjį darbą leidžiama rengti tik akademinį išsilavinimą neturinčiam diplomantui.

1. BAIGIAMOJO DARBO RENGIMO PROCESAS (RENGIMAS)

Šie Vilniaus kolegijos (toliau – Kolegijos) Technikos fakulteto Transporto inžinerijos katedros koleginių studijų programų baigiamųjų darbo rengimo metodiniai nurodymai nustato baigiamąjį darbo reikalavimus.

Automobilių techninio eksploatavimo koleginių studijų programa yra baigiama studentų pasiektų programos studijų rezultatų vertinimu, kurio forma yra baigiamasis darbas.

Baigiamąjį darbo rengimui skiriama 12 kreditų. Baigiamąjį darbo apimtis nuo 45 iki 70 puslapių. Brėžinių skaičius 4-6 vnt. A1 formato brėžiniai. Jei studentas konstravimo skyriuje pateikia maketą minimalus brėžinių skaičius 2 vnt. A1 formato.

Baigiamąjį vertinimo tikslas – leisti studentui įrodyti, kad jis pasiekė studijuotą Automobilių techninio eksploatavimo studijų programos studijų rezultatą ir nustatyti, ar jam gali būti suteiktas kvalifikacinis laipsnis.

Baigiamąjį darbo paskirtis – nustatyti studento žinių ir gebėjimų, įgytų studijuojant studijų programos dalykus ir atliekant profesinės veiklos praktikas, lygį.

Baigiamasis darbas ginamas baigus studijuoti visus studijų programoje numatytus dalykus, išlaikius visus jų egzaminus, atlikus darbus ir atlikus visas profesinės veiklos praktikas.

Automobilių techninio eksploatavimo koleginių studijų programos absolventams suteikiamas **transporto inžinerijos mokslų profesinis bakalauro laipsnis**. Programų absolventams suteikiamas kvalifikacinis laipsnis atitinka Lietuvos kvalifikacijų sandaros VI kvalifikacijos lygį ir Europos kvalifikacijų sąrangos VI lygį.

1.1. Baigiamąjį darbo temos pasirinkimas

Baigiamasis darbas yra kvalifikacinis darbas, parodantis diplomanto profesinį pasirengimą ir atskleidžiantis jo profesines kompetencijas. Baigiamąjį darbo temą pasirenka diplomantas, suderina su baigiamąjį darbo vadovu bei katedros vedėju ir tema yra tvirtinama fakulteto dekanu. Baigiamąjį darbo vadovas padeda formuluoti baigiamąjį darbo užduotį, rekomenduoja informacinius šaltinius, kontroliuoja diplomanto baigiamąjį darbo rengimą, taip pat konsultuoja diplomantą baigiamąjį darbo rengimo metu.

Baigiamąjį darbą gali rengti diplomantų grupė. Tokiu atveju kiekvienas diplomantas turi atskirą baigiamąjį darbo užduotį ir atsako už savo baigiamąjį darbo dalies realizavimą.

Baigiamąjį darbo kryptys gali būti:

1. Lengvųjų automobilių serviso įmonių projektavimas, modernizavimas;
2. Krovinių automobilių serviso įmonių projektavimas, modernizavimas;
3. Automobilių remonto technologijų projektavimas;

4. Automobilių techninės priežiūros technologijų projektavimas;
5. Automobilių įrangos projektavimas;
6. Alternatyvių degalų panaudojimo automobiliams efektyvumo tyrimas;
7. Vidaus degimo variklių pritaikymas alternatyviems degalams;
8. Vidaus degimo variklių modifikavimas;
9. Automobilių techninės apžiūros zonų projektavimas;
10. Keleivinio transporto įmonių atskirų barų projektavimas, modernizavimas;
11. Automobilių eksploatacinių savybių tyrimas;
12. Eismo saugumo problemų analizė;
13. Automobilių aerodinaminių savybių tyrimai;
14. Parametrų, įtakančių stabdymo efektyvumą, tyrimas;
15. Automobilių variklių dinaminių rodiklių tyrimai;
16. Automobilių dinaminių savybių tyrimas;
17. Automobilių važiuoklės projektavimas ir modernizavimas;
18. Automobilio papildomos komplektacijos įrangos projektavimas.

1.2. Baigiamojo darbo rengimo eiga ir kontrolė

Baigiamojo darbo rengimo kontrolė yra tarpinės peržiūros ir gynimas katedros posėdyje. Tiek peržiūros, tiek gynimas katedros posėdyje diplomantui yra privalomi. Diplomantas, nedalyvavęs peržiūroje (-se) ir (ar) nesigynęs darbo katedros posėdyje, netenka teisės ginti baigiamąjį darbą kvalifikavimo komisijoje. Informacija, susijusi su baigiamojo darbo atlikimu ir kontrole, yra skelbiama ir nuolat atnaujinama kolegijos interneto tinklalapyje.

Diplomantams, turintiems akademinį išsilavinimą, baigiamojo darbo vadovas nėra skiriamas, tema ir užduotis – netvirtinama.

Atsižvelgiant į kolegijos patvirtintą studijų tvarką, studentų ir dėstytojų etikos kodeksus diplomantas garantuoja, kad jo darbas nėra plagiatas, o nustačius tokį, diplomantas netenka teisės baigiamojo darbo ginti darbo kvalifikavimo komisijoje.

1.3. Baigiamojo darbo gynimas

Baigiamieji darbai ginami viešame kvalifikacinės komisijos posėdyje.

Baigiamojo darbo autorius gynimo metu trumpai pristato (iki 10 min.) savo darbą – nusako problemą, darbo tikslą, uždavinius, objektą, apibūdina gautus rezultatus, taikytų metodų patikimumą, supažindina su išvadomis bei rekomendacijomis ir jas pagrindžia. Tada atsako į recenzento, kvalifikacinės komisijos ir kitų gynime dalyvaujančių asmenų klausimus.

Baigiamojo darbo vertinimą sudaro:

- 15 % recenzento vertinimas;

- 15 % vadovo vertinimas;
- 70 % komisijos narių įvertinimas.

Baigiamasis darbas laikomas apgintu, jei darbe ir jo gynimo metu pademonstruotos ne žemesnio kaip minimalaus būtinojo lygio profesinės kompetencijos.

2. BAIGIAMOJO DARBO STRUKTŪRA

Baigiamojo darbo aiškinamąjį raštą turėtų sudaryti eilės tvarka išdėstytos dalys:

- Pirmas antraštinis lapas;
- Antras antraštinis lapas su katedros vedėjo, vadovo ir konsultantų parašais;
- baigiamojo darbo užduotis;
- baigiamojo darbo anotacija lietuvių kalba;
- baigiamojo darbo anotacija anglų kalba;
- sąžiningumo deklaracija;
- turinys;
- įvadas;
- aprašymo skyrius;
- skaičiavimo (projektinis) skyrius;
- technologijos ir darbo organizavimo skyrius;
- darbuotojų saugos ir aplinkos skyrius;
- konstravimo skyrius;
- ekonominio pagrindimo skyrius;
- išvados ir rekomendacijos;
- informacijos šaltinių sąrašas;
- priedai.

2.1. Antraštinis lapas

Antraštiniame lape nurodomas kolegijos ir studijų krypties bei programos pavadinimas, autorius, darbo tema, vadovas, konsultantai, atlikimo metai. Antras antraštinis lapas turi būti pateiktas su parašais. Baigiamojo darbo apraše pateikiami du antraštiniai lapai. Jų pavyzdžiai pateikti 1 priede ir 2 priede.

2.2. Baigiamojo darbo užduotis

Baigiamojo darbo užduotį pateikia baigiamojo darbo vadovas. Užduoties pavyzdys pateiktas 3 priede. Užduotyje nurodomi pradiniai baigiamojo darbo duomenys. Baigiamojo darbo užduotį pasirašo darbo autorius, vadovas, katedros vedėjas ir tvirtina Technikos fakulteto dekanas.

2.3. Baigiamojo darbo anotacija

Darbo anotacija rašoma lietuvių ir anglų kalbomis. Tai trumpas atlikto darbo esmės išdėstymas, kuriame akcentuojamas gvildenamų problemų aktualumas, pateikiama trumpa darbo santrauka, atskleidžiama darbo tema, tikslas, turinys, darbo struktūra ir rezultatai.

Baigiamojo darbo anotacijoje turi būti suformuluoti tokie dalykai:

- *Darbo apibūdinimas* – trumpai pristatoma darbe pateikta medžiaga, atspindinti darbo temą, pateikiamas darbo aktualumas, apibrėžiantis kodėl šią temą verta nagrinėti.
- *Darbo problema* – trumpai aprašoma probleminė situacija, tiksliai apibūdinama pati problema.
- *Darbo struktūra* – apibūdinami rašto darbo skyriai (pvz., Aprašymo skyriuje aptariama.... darbo skyriuje pateikiami rezultatai...).
- *Darbo rezultatai* – trumpai apibendrinami gauti darbo rezultatai ir pristatomos pagrindinės darbo išvados.

Santraukoje nedera perteikti viso įvado, rezultatų ar išvadų.

Anotacijos pabaigoje pateikiami prasminiai žodžiai.

Baigiamojo darbo anotacija lietuvių kalba pavyzdys pateikta 4 priede, anglų kalba – 5 priede.

Pastaba. Baigiamojo darbo anotacijos apimtis – iki vieno puslapio.

2.4. Sąžiningumo deklaracija

Sąžiningumo deklaracija būtina baigiamajame darbe. Sąžiningumo deklaracija patvirtina, kad darbe pateikta medžiaga nėra plagijuota ir darbas parašytas savarankiškai. Sąžiningumo deklaracijos pavyzdys pateiktas 6 priede.

2.5. Turinys

Turinys pateikiamas su baigiamojo darbo skyrių sąrašu ir nurodytais puslapiais bei priedais. Turinio pavyzdys pateiktas 7 priede.

2.6. Įvadas

Baigiamojo darbo aiškinamasis raštas pradedamas įvadu. Jame nurodoma projektuojamo objekto paskirtis, pačio objekto trumpas aprašas (tai, kas nagrinėjama, kam skirta pažintinė veikla). Įvade akcentuojamas ir pagrindžiamas pasirinktos temos aktualumas, naujumas, atskleidžiama baigiamojo darbo esmė. Tai labai svarbi darbo dalis. Čia turi būti pateikti šie darbo aspektai:

- *Temos aktualumas.* Apibūdinamas temos aktualumą darbo autorius remdamasis studijų metu įgytomis žiniomis, praktine patirtimi ir nagrinėjama literatūra, turi nurodyti, kuo aktuali pasirinkto darbo tema.
- *Praktinė darbo reikšmė.* Rekomenduojama nurodyti, ar darbas turi praktinę reikšmę, ar jo rezultatai gali būti pritaikomi praktikoje, ar darbas realus, ar tik studijų kompetencijų įrodymo rezultatas, pagrindžiantis teorines žinias.

- Nagrinėjamas objektas. Tiksliai nurodoma, kas bus nagrinėjama rašto darbe. Apibūdinant objektą, reikia atsakyti į klausimą „kas nagrinėjama?“. Kitokių sąvokų, nesuteikiančių aiškumo, rekomenduojama vengti.
- *Darbo tikslas ir uždaviniai.* Darbo ar tyrimo tikslas užrašomas vienu sakiniu ir turi atitikti pasirinktos temos pavadinimą. Tikslas orientuoja į galutinį darbo rezultatą, o uždaviniai nurodo procedūras, kurias reikės atlikti siekiant įgyvendinti darbo tikslą. Paprastai formuluojami 4-6 konkretūs uždaviniai, kurių kiekvienas atskleidžia tam tikrą tikslo aspektą. Užrašant uždavinius vartotinos veiksmažodžių bendratys, pvz.: „palyginti“, „nustatyti“, „išanalizuoti“, o ne „palyginimas“, „tyrimas“, „išsiaiškinimas“ ir pan.

Darbo ar tyrimo uždaviniai numeruojami, kiekvienas rašomas naujoje eilutėje.

Svarbu pažymėti, jog kiekvienas pagrindinis uždavinys privalo turėti sprendimą, t. y. atsispindėti išvadose.

Darbo įvade, be aukščiau išvardytų dalių, gali būti įvardinta darbo problematika, pateikiama darbo struktūra, darbo (tyrimo) metodai ir hipotezė.

2.7. Aprašymo skyrius

Aprašymo dalyje pateikiamas darbo objekto (tiriamo, projektuojamo) aprašymas, nagrinėjami panašūs objektai, pagrindžiami projektiniai darbo sprendimai, suformuluojama techninė užduotis projektavimui, numatoma tyrimo programa, aprašoma darbo metodika ir priemonės, atliekama informacijos šaltinių, kuriais remiantis atliktas darbas, apžvalga.

Šioje dalyje apibūdinamas projektuojamas objektas. Pateikiami projektavimo duomenys.

Pastaba. Šis skyrius turėtų sudaryti 15 % baigiamojo projekto apimties.

2.8. Skaičiavimo (projektinis) skyrius

Šiame skyriuje turi būti pateikiami visi skaičiavimai, susiję su projektuojamu objektu ar nagrinėjamu procesu. Skaičiavimai turi būti logiškai nuoseklūs, pagrįsti teorinėmis formulėmis ir realiais duomenimis.

Rekomenduojama ši struktūra:

1. Pateikti pradines sąlygas ir duomenis (techniniai parametrai, normatyvai, pradiniai dydžiai);
2. Aprašyti taikomas formules ir metodikas (su nuorodomis į šaltinius);
3. Atlikti skaičiavimus (aiškiai, su tarpinių rezultatų pateikimu);
4. Paaiškinti simbolių ir matavimo vienetų;
5. Pateikti tarpinius ir galutinius rezultatus;
6. Įvertinti gautų rezultatų pagrįstumą.

Šiame skyriuje gali būti atliekami, pavyzdžiui:

1. Darbo vietų ar įrangos kiekio skaičiavimai;
2. Metinė darbų apimtis;
3. Aptarnavimo ar remonto trukmės skaičiavimai;
4. Apkrovų, našumo ar efektyvumo skaičiavimai;
5. Energijos, degalų ar resursų sąnaudų skaičiavimai.

Visos formulės turi būti numeruojamos, o jų simboliai – paaiškinti. Skaičiavimų rezultatai turi būti interpretuojami, nurodant jų praktinę reikšmę.

2.9. Technologijos ir darbo organizavimo skyrius

Šiame skyriuje aprašoma pasirinkta technologija ir darbo organizavimas projektuojamame objekte (pvz., autoservise, remonto ceche ar tyrimų aplinkoje).

Rekomenduojama pateikti:

Technologinė dalis:

1. Pasirinktų technologinių procesų aprašymą (pvz., diagnostika, remontas, techninė priežiūra);
2. Technologinių operacijų seką;
3. Naudojamų įrenginių, įrankių ir technologinių priemonių parinkimo pagrindimą;
4. Technologinių schemų ar procesų diagramas;
5. Normatyvus (laiko, kokybės, saugos).

Darbo organizavimas:

1. Darbo vietų išdėstymą;
2. Darbo srautų organizavimą;
3. Darbuotojų funkcijas ir atsakomybes;
4. Darbo laiko planavimą;
5. Įmonės veiklos organizavimo principus.

Taip pat turi būti:

1. Pateikti projektiniai sprendimai;
2. Įvertinti darbo efektyvumo rodikliai;
3. Aprašyta vartotojo (darbuotojo) instrukcija ar veiklos aprašas.

Jei numatyta užduotyje, šiame skyriuje gali būti integruojami ir darbo saugos aspektai.

2.10. Darbuotojų saugos ir aplinkos skyrius

Šiame skyriuje analizuojami darbuotojų saugos ir aplinkos apsaugos reikalavimai, taikomi nagrinėjamai veiklai.

Rekomenduojama struktūra:

Darbuotojų sauga:

1. Pavojingų veiksmų identifikavimas (mechaniniai, cheminiai, fizikiniai, ergonominiai);
2. Rizikos vertinimas darbo vietoje;
3. Darbuotojų saugos reikalavimai atliekant konkrečius darbus;
4. Asmeninių apsaugos priemonių (AAP) parinkimas;
5. Instrukcijų ir saugaus darbo taisyklių aprašymas;
6. Gaisrinės saugos reikalavimai;
7. Elektros sauga.

Aplinkos apsauga:

1. Teršalų šaltinių identifikavimas (atliekos, išmetimai, nuotekos);
2. Atliekų rūšiavimas ir tvarkymas;
3. Pavojingų medžiagų laikymas ir utilizavimas;
4. Triukšmo ir oro taršos mažinimo priemonės;
5. Ekologinių sprendimų taikymas.

Teisinis reglamentavimas:

1. Lietuvos Respublikos teisės aktai;
2. ES direktyvos (jei aktualu);
3. Darbo saugos norminiai dokumentai.

Skyriuje svarbu ne tik aprašyti reikalavimus, bet ir pateikti konkrečius sprendimus, kaip jie bus įgyvendinti projektuojamame objekte.

2.11. Konstravimo skyrius

Šiame skyriuje pateikiamas projektuojamo objekto konstrukcinis sprendimas. Tai yra viena svarbiausių darbo dalių, kurioje parodomi studento inžineriniai gebėjimai – gebėjimas projektuoti, parinkti konstrukcinius elementus ir pagrįsti sprendimus.

Rekomenduojama ši struktūra:

Projektuojamo objekto aprašymas:

1. Apibūdinti projektuojamą įrenginį, mazgą ar konstrukciją;
2. Nurodyti jo paskirtį, veikimo principą;
3. Aprašyti pagrindines sudedamąsias dalis;
4. Pateikti bendrą konstrukcinę schemą.

Konstrukciniai sprendimai:

1. Parinkti konstrukcijos tipą (pvz., rėmas, laikiklis, mechanizmas ir pan.);

2. Pagrįsti pasirinktus sprendimus (patikimumas, ekonomiškumas, technologinis paprastumas);
3. Aprašyti mazgų tarpusavio sąveiką;
4. Nurodyti naudojamus standartinius elementus (guoliai, varžtai, jungtys ir kt.).

Skaičiavimai:

Atlikti pagrindinius konstrukcinius skaičiavimus:

1. Stiprumo;
2. Standumo;
3. Stabilumo;
4. Apkrovų įvertinimo;

Pateikti skaičiavimo metodiką ir naudotas formules, paaiškinti visus simbolius ir vienetus, įvertinti saugumo koeficientus.

Medžiagų parinkimas:

1. Parinkti tinkamas medžiagas (plienas, aliuminis, plastikai ir kt.);
2. Pagrįsti pasirinkimą (stiprumas, svoris, atsparumas dilimui, korozijai);
3. Jei reikia – pateikti medžiagų charakteristikas.

Brėžiniai ir vizualizacija:

1. Pateikti konstrukcinius brėžinius (bendrą vaizdą ir detales);
2. Naudoti CAD programas (pvz., SolidWorks, AutoCAD ir pan.);
3. Nurodyti pagrindinius matmenis, tolerancijas;
4. Brėžinius pateikti atskirai, o tekste juos paaiškinti.

Papildomos rekomendacijos:

1. Konstrukciniai sprendimai turi būti realistiški ir pritaikomi praktikoje;
2. Visi sprendimai turi būti pagrįsti skaičiavimais arba literatūra;
3. Reikia vengti vien tik teorinio aprašymo – būtina parodyti projektavimo rezultatą;
4. Skyriuje svarbu išlaikyti ryšį su ankstesniais skyriais (ypač projektiniu ir technologiniu).

2.12. Ekonominio pagrindimo skyrius

Šiame skyriuje pateikiamas baigiamojo darbo sprendimų ekonominis įvertinimas. Vertinimas turi parodyti, kokią ekonominę naudą, sąnaudas ar efektyvumą lemia siūlomi sprendimai, tačiau skaičiavimų apimtis priklauso nuo darbo pobūdžio.

2.13. Išvados ir rekomendacijos

Išvadas rašyti būtina, o rekomendacijas – jei reikia. Išvados – tai atsakymas į darbo pradžioje iškeltus darbo (tyrimo) uždavinius. Išvados turi būti konkrečios, argumentuotos, atitikti

darbo pavadinimą, tikslą, uždavinius bei gautus rezultatus. Kiekvienam numatytam uždaviniui turi būti suformuluota bent viena išvada, kuri aiškinamajame tekste turėjo būti įrodyta. Išvados numeruojamos arabiškais skaitmenimis.

Rekomenduojama formuluoti tik tokias išvadas, kurias įrodo darbo metu gauti duomenys ir kurios remiasi geriausiu argumentu. Negalima daryti išvadų remiantis tik savo paties samprotavimais.

Išvadose pateikiama apibendrinta atliktų tyrimų, skaičiavimų ar projektavimo medžiaga. Jose tyrimo rezultatai neturėtų būti išreikšti absoliučiais skaičiais, o pateikiami apibendrinti ar lyginamaisiais rodikliais. Išvadose neturi būti naujos informacijos, kuri nebuvo analizuota tekstinėje dalyje.

Darbe pateiktos rekomendacijos formuluojamos po išvadų. Rekomendacijos taip pat turi būti tiesiogiai susijusios su atliktu darbu.

Pastaba. Išvados ir rekomendacijos turėtų užimti 1–2 aiškinamojo rašto puslapius.

2.14. Informacijos šaltinių sąrašas

Šioje dalyje yra aprašomi informacijos šaltiniai, kuriais autorius rėmėsi, rašydamas baigiamąjį darbą. Šaltiniai turi pilnai pagrįsti baigiamąjo darbo turinį. Jais gali būti knygos, spaudos leidiniai, elektroniniai ir interneto informacijos šaltiniai. Ši dalis nenumeruojama.

Informacijos šaltinių sąrašas sudaromas abėcėlės tvarka, numeruojamas arabiškais skaitmenimis. Pirmiausia išvardijami leidiniai lotyniškais rašmenimis, po to kirilica ar kitais rašmenimis. Rekomenduojama remtis tik moksliniais ar patikimais šaltiniais – moksliniais straipsniais, monografijomis, vadovėliais.

Rekomenduojama išnagrinėti ne mažiau 10 informacijos šaltinių. Informacijos šaltinių sąrašė pateikiami tik tie šaltiniai, kurie buvo panaudoti baigiamajame darbe ir visi literatūros sąrašė nurodyti šaltiniai turi būti cituoti tekste.

Informacijos šaltinių sąrašo sudarymo reikalavimai ir pavyzdžiai pateikti 9 priede.

Nuorodos į šaltinius pateikiamos skliausteliuose, pateikiant autorių ir publikavimo metus, pavyzdžiui, (Smith., 2003).

2.15. Priedai

Priedai papildo, paaiškina bei vaizdžiau iliustruoja pagrindinėje darbo dalyje pateiktą informaciją. Šioje dalyje pateikiami dideli dokumentai, kuriuos nepatogu naudoti aiškinamojo rašto pagrindinėje dalyje: įvairios schemas, iliustracijos, modelių grafinės vaizdavimo formos, instrukcijos ir pan. Visi priedai turi būti paminėti darbo tekste ir į juos skliausteliuose pateiktos nuorodos, pvz., (1 priedas).

3. BAIGIAMOJO DARBO APRAŠO BENDRIEJI REIKALAVIMAI

Baigiamojo darbo aprašas turi būti rengiamas ta kalba, kuria yra vykdomos studijos pagal galiojančias dokumentų rengimo taisykles ir standartus.

Baigiamasis darbas pateikiamas elektronine forma. Jei fakulteto ar dekanato įsakymu nustatoma kitaip, darbas gali būti pateikiamas atspausdintas ir tvarkingai įrištas, kad lapų nebūtų galima išsegti.

3.1. Baigiamojo darbo kalba, moksliniai terminai

Baigiamojo darbo kalba turi būti trumpa, aiški, nedaugiaprasmė. Rekomenduojama vengti publicistinės kalbos, o vartoti mokslinę kalbą. Moksliniam stiliui būdinga žodžių vienareikšmiškumas, specialių terminų, tarptautinių žodžių vartojimas, dėstymo nuoseklumas, tikslumas, dėstymo objektyvumą pabrėžiančios beasmenės ir pasyvinės konstrukcijos (pirmieji ir antrieji asmenys nevartojami), ilgi prijungiamieji sakiniai [1].

Galima rašyti taip:

- **Trečiuoju asmeniu:** „Atlikdami aukščiau aprašytų metodų apžvalgą ir analizę pastebėjome, kad visi metodai turi tam tikrus bendrus bruožus, todėl galime daryti išvadą...“
- **Beasmeniu:** „Atlikus aukščiau aprašytų metodų apžvalgą ir analizę pastebėta, kad visi metodai turi tam tikrus bendrus bruožus, todėl galima daryti išvadą...“

3.2. Baigiamojo darbo tekstas

Tekstas rašomas pagal bendrinės lietuvių kalbos normas ir taisykles. Teksto kalba turi būti taisyklinga, aiški, paprasta, žodžiai netrumpinami, išskyrus kalbos taisyklių ir standartų numatytus atvejus. Pavienius svarbius žodžius arba dalį teksto galima paryškinti, išretinti, išskirti kursyvu, jei norima parodyti, kad ši teksto dalis svarbi.

Darbo tekste vartojamos įvairios santrumpos. Vartojant santrumpą pirmą kartą, rašomas visas terminas, o šalia, skliausteliuose, didžiosiomis raidėmis nurodomas trumpinys, pvz.: Bendrasis vidaus produktas (BVP), procentas (proc.). Toliau tekste rašoma tik santrumpa. Tačiau daug sutrumpinimų reikėtų vengti.

Jeigu tekste pateikiami skaičiai turi matavimo vienetą, juos reikia rašyti skaitmenimis (pvz., 250 Eur), jei neturi – žodžiais (pvz., „Sąnaudos padidėjo du kartus“). Kai tekste pateikiamos kelios skaitinės vertės iš eilės, vieneto žymėjimą reikia rašyti tik vieną kartą po paskutinio skaitmens, pvz., 20, 50, 100 Eur.

3.3. Baigiamojo darbo teksto įforminimas

1. Darbai turi būti spausdinami kompiuteriu.
2. Tekstinė dalis rengiama A4 formato lapuose. Tekstas spausdinamas Times New Roman šriftu, šrifto dydis – 12 pt.
3. Pavienius svarbius žodžius arba dalį teksto galima paryškinti, išretinti, išskirti kursyvu, jei norima parodyti, kad ši teksto dalis svarbi.
4. Tarp eilučių paliekamas 1,5 eilutės dydžio tarpas.
5. Remiantis dokumentų spausdinimo taisyklėmis, A4 formatu spausdinamiems dokumentams pasirinktos tokios paraštės: kairioji – 30 mm, dešinioji – 10 mm, viršutinė ir apatinė – 20 mm.
6. Spausdinama vienoje lapo pusėje. Lapai numeruojami viršutinės paraštės viduryje arabiškais skaitmenimis (12 pt) be taškų ir brūkšnelių. Puslapiai skaičiuojami nuo antraštinio (ant antraštinio bei turinio puslapių numeriai nerašomi, bet į bendrą puslapių skaičių įskaičiuojami).
7. Pastraipos pradamos rašyti iš naujos eilutės. Pirmoji pastraipos eilutė nuo kairiosios paraštės atitraukiama 1,27 cm, t. y. pastraipa pradama rinkti vieną kartą nuspaudus klavišą „Tab“ ir vienodai visame tekste. Pastraipoms numatoma abipusė lygiuotė – tekstas sulygiuojamas ir pagal dešiniąją, ir pagal kairiąją paraštes.
8. Rašant tekstą tarp žodžių paliekamas 1 ženklo dydžio tarpas. Skyrybos ženklai dedami po parašyto žodžio be tarpo. Po šių ženklų paliekamas 1 ženklo dydžio tarpas.
9. Tekstas gali būti skirstomas į skyrius, poskyrius (būtina nurodyti turinyje). Numeruojama arabiškais skaitmenimis. Pavyzdžiui, 1.; 1.1.; 1.1.1. Pirmas skaitmuo rodo skyrius, antras – poskyrio, trečias – taip pat poskyrio numerį.
10. Skyrių pavadinimai rašomi didžiosiomis raidėmis Times New Roman paryškintu 12 pt dydžio šriftu, išilginiu centruotu būdu. Poskyrių pavadinimai rašomi išilginiu centruotu būdu, mažosiomis paryškintomis raidėmis, pradedant didžiąja raide.
11. Teksto kalba turi būti taisyklinga, aiški, paprasta, žodžiai netrumpinami, išskyrus kalbos taisyklių ir standartų numatytus atvejus. Tekstas rašomas laikantis bendrinės lietuvių kalbos normų ir taisyklių.

3.4. Tarpai tarp žodžių, skaičių ir ženklų

Skliaustai ir kabutės nuo žodžių tarpais neskiriami. Prieš skliaustus ir kabutes, taip pat po jų tarpai būtini.

Tarpai tarp žodžių, skaičių ir ženklų paliekami:

1. Tarp skaičiaus ir santrumpos, pavyzdžiui, 2024 m. birželio 19 d.; 20 val.

2. Tarp vardo raidės ir pavardės, pavyzdžiui, V. Pavardenis.
3. Tarp santrumpų, pavyzdžiui, t. y.
4. Tarp žodžio ir pasivirojo brūkšnio, pavyzdžiui, sako / taria.

Brūkšnelis

Brūkšnelis rašomas:

1. Tarp dviejų lygiareikšmių žodžių, kurie reiškia sudėtinį vieno dalyko pavadinimą, pvz., kvietimas-programa, paskaita-seminaras (jei antras žodis paaiškina, patikslina pirmąjį, brūkšnelis nerašomas: sąskaita faktūra, gydytojas terapeutas, inžinierius elektrikas).
2. Tarp lygiavertės specialybės žyminčių žodžių, pvz.: sekretorius-referentas, dizaineris-maketuotojas, gydytojas traumatologas-ortopedas.
3. Tarp dviejų vieno asmens pavardžių (ne vardų) ar pavardės ir slapyvardžio, pvz.: Kymantaitė-Čiurlionienė, Mykolaitis-Putinas.
4. Dvigubame geografinio objekto pavadinime, pvz., Šiaurės Reinas-Vestfalija.
5. Dvigubame simboliniame pavadinime, sudarytame iš dviejų susijungusių organizacijų pavadinimų, pvz., „Gintra-Universitetas“, „Santara-Šviesa“.
6. Tarp datą žyminčių skaitmenų grupių, pvz., 2024-05-25.
7. Tarp techninių gaminių skaitmeninių pavadinimų, pvz., šildymo katilas „Kalvis-5-8“.
8. Tarp pašto kodo raidinės dalies LT ir skaičių, pvz., LT-12345.
9. Tarp namo ir buto numerį žyminčių skaičių, pvz., Lyros g. 25-25.
10. Tarp dokumento numerį žyminčių raidžių ir skaičių, pvz., Nr. K-23.
11. Po arabiškųjų skaitmenų prieš kelintinių skaitvardžių galūnę, pvz., 2-as, 122-oji, 20-tūkstantieji (po romėniškų skaitmenų brūkšnelis nerašomas: III dalis – ne III-ioji dalis, V skyrius – ne V-as skyrius).
12. Prieš išleistą žodžio dalį, pvz., vadovas (-ė), m-kla.
13. Skaitmenys prie žodžių, žodžių junginių ar sutrumpinimų gali būti rašomi su brūkšneliu arba be brūkšnelio, pvz., renginys „Technikos dienos 2020“ ir renginys „Technikos dienos-2020“.

Tarp žodžių ar skaičių ir brūkšnelio tarpo nepaliekama.

Brūkšnys

Reikia skirti brūkšnį nuo brūkšnelio.

Brūkšnys yra skyrybos ženklas, vartojamas sakinio dalims ar dėmenims skirti, tiesioginei kalbai užrašyti. Pvz., komisijos pirmininkas – Simas Simaitis; atostogų trukmė – 28 kalendorinės dienos.

Tarp žodžio ar skaičiaus ir brūkšnio paliekamas tarpas.

Tarp žodžių ir skaičių, kuriais nusakomos tam tikros ribos, brūkšnys rašomas be tarpelių, pvz., Šiauliai–Panevėžys, pirmadienis–penktadienis, 1–10 puslapis.

Brūkšnio kodas yra ALT + 0 1 5 0.

3.5. Formulų naudojimas tekste

Formulėse vartojami nustatyti raidiniai žymėjimai ir simboliai. Jų reikšmės turi būti paaiškintos. Formules rekomenduojama rašyti centruotai, naudojant specialias formulų rašymo programas.

Visos formulės tekste numeruojamos iš eilės visame darbe arabiškais. Formulės numeris rašomas toje pačioje eilutėje kaip ir formulė, dešinėje lapo pusėje, lenktiniuose skliaustuose. Tekste taip pat turi būti pateikta nuoroda į formulę, pvz., ... skaičiavimai atliekami pagal 1 formulę; (1 formulė), cituojamas formulės šaltinis.

Siekiant formules išskirti, prieš jas ir po jų paliekama viena tuščia eilutė.

Formulėse vartojamos raidinių žymėjimų ir simbolių reikšmės turi būti paaiškintos. Kiekvieno žymėjimo ar simbolio reikšmė pateikiama iš naujos eilutės tokia tvarka, kokia jie surašyti formulėje. Pirmoji paaiškinimo eilutė pradedama žodeliu „kur“, pavyzdžiui:

$$P = XF_r + YF_a, \quad (3)$$

kur:

P – dinaminė ekvivalentinė apkrova, N;

X – radialinės apkrovos koeficientas;

F_r – radialinė jėga, N;

Y – ašinės apkrovos koeficientas;

F_a – ašinė jėga, N.

3.6. Lentelių sudarymas

Studijų darbuose skaitmeninė, tekstinė arba mišri informacija, kurią sudaro ne mažiau kaip 3 skiltys, pateikiama lentelėse. Darbe pateiktos lentelės privalo būti aprašyti bent keliais sakiniais.

Svarbiausi lentelių elementai: numeris, pavadinimas, eilučių pavadinimų antraštės, skilčių antraštė ir paantraštės.

Lentelės visame darbe turi būti numeruojamos arabiškais skaitmenimis. Prie dešimosios paraštės, virš lentelės, rašomas eilės numeris ir žodis „lentelė“. Centre po lentelės numerio rašomas lentelės pavadinimas. Po lentelės pavadinimo taškas nededamas.

Lentelės skilčių pavadinimai, skilčių antraštės ir paantraštės pradedamos didžiąja raide. Tarp skilčių antraštės ir paantraštės eilučių turi būti vieno intervalo tarpas.

Kiekviena lentelės dalis turi turėti pavadinimą, tuščių skilčių ar eilučių neturi būti. Jei eilutėje nėra skaitmens, jo vietoje rašomas brūkšny.

Tekstas lentelėse rašomas 12 pt nepastorintu šriftu (didelės apimties lentelių šriftas gali būti mažinamas iki 10 pt);

1 lentelė

Lentelės pavadinimas

Eilučių pavadinimų antraštė	Skilties antraštė		Skilties antraštė
	Skilties paantraštė	Skilties paantraštė	

Jeigu lentelė perkelta į kitą lapą, po skilčių pavadinimais atskiroje eilutėje surašomi jų numeriai arabiškais skaitmenimis, kito lapo dešinėje pusėje užrašoma, kad tai lentelės tęsinys.

2 lentelė

Lentelės pavadinimas

Eilučių pavadinimų antraštė	Skilties antraštė		Skilties antraštė
	Skilties paantraštė	Skilties paantraštė	
1	2	3	4

2 lentelės tęsinys kitame lape

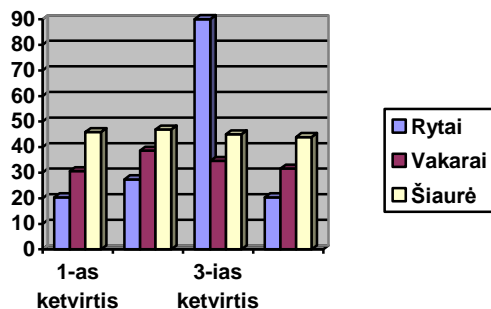
2 lentelės tęsinys

1	2	3	4
---	---	---	---

Po lentelės 10 šriftu. nurodomas informacijos šaltinis, pavyzdžiui: Šaltinis: [4, p.11]. Jeigu lentelės šaltinis nepateiktas, ji sudaryta autoriaus.

3.7. Iliustracijų pateikimas

Visos iliustracijos (grafikai, diagramos, tinklapio vaizdai ir kt.) vadinamos paveikslais ir išdėstomos po nuorodų į jas tekste arba prieduose. Tekste paveikslai numeruojami iš eilės visame aiškinamajame rašte. Paveikslo numeris bei pavadinimas rašomas po pačiu paveikslu centruotai, pvz.: 1 pav. Pavadinimas, (1 pav.). Taško po pavadinimo nereikia.

1 pav. Pavadinimas

Pateikiant paveikslą iš kito informacijos šaltinio, po paveikslo pavadinimu skliaustuose būtina rašyti šaltinio nuorodą eilės numerį informacijos sąrašė ir puslapį, pvz., (2, 27).

3.8. Šaltinių citavimas tekste

Pagal Lietuvos Respublikos autorių teisių ir gretutinių teisių įstatymą: „Citata – palyginti trumpa iš kito kūrinio pateikiama ištrauka, skirta įrodyti arba padaryti suprantamais paties autoriaus teiginius, arba padaryti nuorodą į kito autoriaus požiūrį ar mintis originalo formuluotėje.“ (Lietuvos Respublikos autorių teisių ir gretutinių teisių įstatymo pakeitimo įstatymas (2023). Valstybės žinios, 28 (1125). Darbe naudojant kitų autorių informaciją svarbu tai atlikti sąžiningai ir etiškai. Tinkamas informacijos šaltinių citavimas leidžia išvengti plagijavimo. Nuorodų pateikimas darbo tekste leidžia identifikuoti, koks šaltinis yra cituojamas, bei leidžia darbą skaitantiems asmenims patikrinti faktus arba detaliau įsigilinti į darbe cituojamą informaciją.

Cituojama turi būti tiksliai. Turi aiškiai matytis cituojamos dalies pradžia ir pabaiga. Citatos pateikiamos kabutėse, po citatos pabaigos nurodomi lenktiniuose skliaustuose autoriai, metai ir puslapis.

Nerekomenduojama šalia autoriaus pavardės nurodyti jo pedagoginio vardo ar mokslinio laipsnio (pavyzdžiui, prof., dr.).

Citatas kitomis kalbomis reikia pateikti išverstas į tą kalbą, kuria yra rašomas darbas.

Darbe gali būti naudojami šie citavimo būdai:

- **Perfrazavimas** – tai teksto perteikimas, kai originalus jo pateikimo būdas keičiamas. Perfrazuojant originalų tekstą siekiama glaustai perteikti kito autoriaus mokslinio darbo rezultatus, nebūtina atkartoti tikslią teksto formuluotę ir stilių.

Perfrazuojant sakinio pradžioje prie autoriaus pavardės skliaustuose įrašomi metai arba perfrazavimo pabaigoje skliaustuose įrašomi pavardė ir metai.

Pavyzdžiui:

Martišauskienė (2019) atskleidė, kad pedagogų dvasinės vertybės sunkiai skinasi kelią į ugdymo kasdienybę.

Arba

Tiriant pedagogų dvasinės vertybes, nustatyta, kad jos sunkiai skinasi kelią į ugdymo kasdienybę (Martišauskienė, 2019).

Jeigu pačiame tekste paminima šaltinio data ir autoriaus pavardė, tuomet nebereikia papildomai skliausteliuose nurodyti nei pavardės, nei metų.

Pavyzdžiui:

2019 metais Martišauskienė atskleidė, kad pedagogų dvasinės vertybės sunkiai skinasi kelią į ugdymo kasdienybę.

Jeigu viename sakinyje yra nuoroda į šaltinį (pavyzdžiui, netgi tokia forma kaip aukščiau pateiktas pavyzdys), o sekančiame sakinyje toje pačioje pastraipoje cituojame toliau tą patį šaltinį minėdami pavardę, metų nurodyti nebereikia.

Pavyzdžiui:

2019 metais Martišauskienė atskleidė, kad pedagogų dvasinės vertybės vangiai skinasi kelią į ugdymo realybę tiek turinio plotme, tiek supratimo gelme. Martišauskienė taip pat nustatė, kad mokytojų išgyvenimus sunkina mokymosi motyvacija.

- **Pažodinė citata**

Pažodinė citata įterpiama į pagrindinį autoriaus tekstą ir išskiriama kabutėmis, o citatos pabaigoje skliaustuose reikėtų nurodyti puslapį / ius.

Pavyzdžiui:

2019 metais Martišauskienė atskleidė, kad „pedagogų dvasinės vertybės vangiai skinasi kelią į ugdymo realybę tiek turinio plotme, tiek supratimo gelme“ (p. 27).

Jei tekste neminamas autorius, tai po citatos pabaigos skliaustuose nurodomi autorius, metai ir puslapis.

Pavyzdžiui:

Atlikus išsamią analizę, nustatyta, kad „pedagogų dvasinės vertybės vangiai skinasi kelią į ugdymo realybę tiek turinio plotme, tiek supratimo gelme“ (Martišauskienė, 2019, p. 27).

Jeigu pažodinė citata įterpiama sakinio viduryje, pabaigus citatą, skliausteliuose turi būti pateikiama nuoroda į šaltinį, po to tęsiamas sakinytis.

- **Ilga citata** – pateikiama kaip ištrauka ir pradedama nauja pastraipa atitraukiant tekstą nuo parašės apie 1,27 cm. Jeigu citatoje praleidžiama dalis teksto, tuomet ta vieta pažymima laužtiniais skliaustais [...].

Cituojant šaltinį, kurį parašė vienas autorius, tekste lenktiniuose skliaustuose reikia nurodyti autoriaus pavardę ir metus, pvz., (Martišauskienė, 2019).

Cituojant dviejų autorių šaltinį tekste rašome abiejų autorių pavardes ir metus. Tarp minimų autorių pavardžių rašome jungtuką „ir“. Jeigu tekste minime anglų kalba parašyto šaltinio autorių pavardes, tuomet vartojame jungtuką „ir“, o jeigu pavardes nurodome skliausteliuose, tuomet rašome anglišką jungtuką „&“.

Pavyzdžiui:

Nekrašas ir Mažeikis (2013) atskleidė, kad...

Tyrimu nustatyta, kad ... (Nekrašas & Mažeikis, 2013).

Cituojant trijų ir daugiau autorių šaltinius, pirmą kartą cituojant reikia nurodyti visų autorių pavardes ir metus.

Cituojant antrą kartą, nurodoma pirmo autoriaus pavardė, santrumpa „ir kt.“ arba „et al.“ ir metai, pvz., (Lebedevas ir kt., 2019) arba (Wang et al., 2017).

Jeigu cituojama konkreti šaltinio vieta ar pateikiama tiksli citata, nuorodoje pateikiamas ir šaltinio puslapis, pvz. (Matulaitis ir kt., 2017, p. 85).

Jeigu cituojami skirtingų autorių, kurių pavardės sutampa, darbai nuorodose pateikiami ir autorių inicialai, pvz., (A. Bereczky, 2018; Z. Bereczky, 2019).

Naudojant to paties autoriaus skirtingus šaltinius, kurie išleisti tais pačiais metais, cituojama, pvz., (Antanaitis, 2018a; Antanaitis, 2019b). Atitinkamai šios raidės turi būti prirašytos prie leidimo metų ir pateiktame literatūros sąrašė.

Jeigu kelių tais pačiais metais parašytų šaltinių pirmieji autoriai sutampa (pavyzdžiui, pirmasis: Petraitis, Jonaitis, Matulaitis, Poviliūnas, Nainiūnas, 2019, o antrasis: Petraitis, Jonaitis, Šukytė, Vosyliūtė, Jonaitytė, 2019), tuomet visada cituojant šiuos šaltinius reikia nurodyti tiek pirmų autorių pavardžių, kad galima būtų atskirti cituojamus šaltinius, pvz., (Petraitis, Jonaitis, Matulaitis ir kt., 2019; Petraitis, Jonaitis, Šukytė ir kt., 2019).

Cituojant šaltinius, kuriuos parašė šeši ir daugiau autorių pirmą kartą cituojant reikia nurodyti tik pirmo autoriaus pavardę, santrumpą „ir kt.“ arba „et al.“ ir metus, pvz., (Petraitis ir kt., 2019).

Jeigu cituojami šaltiniai, kurių autorių pavardės sutampa, tuomet visada reikia nurodyti autoriaus vardo inicialus, pvz., A. Antanaitis (2019) ir P. Antanaitis (2017) nustatė, kad ...

Jeigu apibendrinami keli skirtingu laiku publikuoti to paties autoriaus šaltiniai, tuomet po pavardės didėjimo tvarka nurodome metus, atskirdami juos kableliu, pvz., (Antanaitis, 2018, 2019, 2020).

Jeigu leidinio autorius yra institucija, asociacija ir panašiai, cituojant rašoma, pvz., (Vilniaus Technologijų ir Dizaino Kolegija [VTDK], 2018) [pirmą kartą pateikta nuoroda]; VTDK, 2019) [antrą kartą ir vėliau pateikta nuoroda].

Jeigu leidinyje nenurodytas autorius, rašomas pavadinimas ir leidimo metai, pvz., (Baltoji knyga dėl Europos ateities, 2017) arba pirmieji kūrinio pavadinimo žodžiai (Motorinių transporto priemonių..., 2016).

Cituojant iš internetinio tinklalapio, reikėtų laikytis tokių pačių taisyklių.

Reikia atkreipti dėmesį, kad cituojant iš internetinio tinklalapio reikėtų laikytis tokių pačių nuorodų taisyklių. t. y.:

- nurodant pavardę ir metus kai perfrazuojame, apibendriname;
- pavardę, metus ir puslapį kai pažodžiui cituojame.

Kita vertus, cituojant iš interneto kartais susiduriame su specifiniais atvejais. Jeigu nėra autoriaus, nurodome pavadinimo pirmus kelis žodžius arba visą pavadinimą.

Šaltinis: Improve indigenous housing now, governments told. (2007). Retrieved from <http://www.architecture.com.au/i-cms?page=10220>

Nuoroda: ("Improve indigenous housing", 2007)

Jeigu nėra žinoma šaltinio publikavimo data tuomet po pavardės nurodoma „n.d“.

Freizeris (n.d.) pažymi, kad ...

Visi teiginiai be nurodytų šaltinių yra autoriaus, todėl rekomenduojama vengti populistinių teiginių (yra žinoma, aišku, geriausias kelias yra ir pan.) ar nuorodų į nepatikimus, be autorių interneto šaltinius.

Visus baigiamajame darbe cituojamus šaltinius privaloma pateikti literatūros sąrašė. Literatūros sąrašas įkeliamas darbo pabaigoje prieš priedus. Literatūros sąrašas pateikiamas atskirame lape ir numeruojamas arabiškais skaitmenimis. Tarp aprašų ir eilučių paliekamas 1,5 intervalo tarpas. Šaltinių bibliografiniai aprašai pateikiami abėcėlės tvarka pagal autorių pavardes, jeigu autorių nėra – pagal antraštes. Pirmiausia surašomi šaltiniai lotyniškais rašmenimis, po jų abėcėlės tvarka nurodomi šaltiniai, parašyti kirilica, pvz., rusų kalba. Visi literatūros sąrašė pateikiami šaltiniai rašomi originalo kalba. Pavyzdžiai pateikiami 3 lentelėje.

3 lentelė

Literatūros sąrašo sudarymo pavyzdžiai

Knygos	
1 autorius	Bankauskaitė-Sereikienė, G. (2020). <i>Oratorystės menas</i> . Vilniaus universiteto leidykla.
2 autoriai	Holland, J., & Leslie, D. (2018). <i>Tour operators and operations: Development, management and responsibility</i> . CABI
3 autoriai ir daugiau	Misevičienė, R. Budnikas, G., Šutienė, K., & Paulauskaitė-Tarasevičienė, A. (2011). <i>Inovatyvios informacinės technologijos: mokomoji knyga</i> . Technologija

3 lentelės tęsinys kitame lape

Papildomo leidimo knyga	Kardelis, K. (2016). <i>Mokslinių tyrimų metodologija ir metodai</i> . (3-oji pataisyta laida). Mokslo ir enciklopedijų leidybos centras
Be autoriaus	Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas. (17-oji laida). (2017). Registrų centras.
Autorius – organizacija, kolektyvas	Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija. (2011). <i>2013 metų pagrindinio ir vidurinio ugdymo programų bendrieji ugdymo planai</i> . Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministerijos Švietimo aprūpinimo centras
Sudarytojo, redaktoriaus parengta knyga	Kazlauskaitė, L. (red.). (2005). <i>Didieji Lietuvos keliautojai dviračiais: konferencija, skirta Šiaulių Dviračių muziejaus 25 - mečiui, 2005 m. spalio 20 d.: pranešimų tezės</i> . Šiaulių „Aušros“ muziejus
Straipsnis ar skyrius knygoje, konferencijos pranešimas	Dubonis, A. (2013). Kas buvo aukštaičiai Lietuvoje XIII-XV amžiais? In Z. Kiaupa ir J. Sarcevičienė (sud.), <i>Ministri historiae: pagalbiniai istorijos mokslai Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės tyrimuose</i> (p. 93–107). Lietuvos istorijos institutas.
Daugiatomiaji leidiniai	Marcinkevičius, Just. (2024). Raštai (T. 8). Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas.
Elektroninė knyga internete	Smetonienė, I. (2019). Kalbos normos praktika. Vilniaus universiteto leidykla. https://www.vu.lt/leidyba/images/eknygos/Kalbos_normos_praktika.pdf
Elektroninė knyga duomenų bazėse	Hafner, A., Dolbunova, E., Mazurkevich, A., Prancėnaitė, E., & Hinz, M. (2020). <i>Settling waterscapes in Europe: the archaeology of Neolithic and Bronze Age pile-dwellings. Propylaeum</i> . https://doi.org/10.11588/propylaeum.714
Periodiniai leidiniai	
Straipsniai moksliniuose žurnaluose	Pečiūrienė, A. (2017). Fostering of business and management students learning in accounting courses. <i>Journal Advances in Higher Education</i> , 4, 69–78
Straipsnis elektroniniame žurnale	Liu, X., & Liu, Z. (2014). Investigation of the energy separation effect and flow mechanism inside a vortex tube. <i>Applied Thermal Engineering</i> , 67(1), 494–506. https://doi.org/10.1016/j.applthermaleng.2014.03.071
Straipsnis populiariajame žurnale	Katkevičius, A. (2018, birželis). Nuo ego sistemos – prie ekosistemos. <i>Verslo klasė</i> , 3, 24–29.
Straipsnis laikraštyje	Visockas, G. (2009, kovo 20 d.). Šaltoje Suomijoje gyvena šilti ir draugiški žmonės. <i>XXI amžius</i> , p. 12–13.
Straipsnis elektroniniame laikraštyje	Bružauskas, V. (2019, balandžio 2). Ilgalaikio turto amortizavimo apskaitos politikos pasirinkimas. <i>Apskaitos, audito ir mokesčių aktualijos</i> . http://aktualijos.lt/straipsniai/ilgalaikio-turto-amortizavimo-apskaitos-politikospasirinkimas
Kiti šaltiniai	
Teisės aktai	<i>Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas 2004 m. balandžio 13 d. Nr. IX2112</i> . (2004). https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/

	TAR.3EB34933E485/asr
Dokumentas arba ataskaita internete	Lietuvos Respublikos Vyriausybė. <i>Nutarimas dėl Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 3 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui</i> (2023, sausio 25, Nr. 48).
Interneto svetainės informacija	Petronienė, G. (2011). <i>Apmąstymai apie internetinius komentarus</i> . http://www.manosveikata.lt/lt/specialistu-patarimai/psichologija/apmastymaiapie-internetiniuskomentarus/

Sudarant literatūros sąrašą vadovaujamosi APA citavimo stiliaus literatūros sąrašo sudarymo taisyklėmis. Rekomenduojama naudoti literatūros citavimo programą „Zotero“ informacijos šaltinių sąrašo sudarymui.

INFORMACIJOS ŠALTINIŲ SĄRAŠAS

1. Aktas, D., Baltrūnienė, V., Blaževičienė, K., Kubilienė, E., Liepuonienė, R., Miakinkovienė, R., Neverbickaitė, D., Kačinaite-Vrubliauskienė, D., Sindaravičienė, N., & Žėkienė, V. (2023). *Bendrieji studijų rašto darbų reikalavimai*. Vilniaus kolegija.
2. *Dabartinės lietuvių kalbos žodynas*. (n. d.). Lietuvių kalbos institutas. <http://www.lki.lt/dlkz/>
3. Kardelis, K. (2016). *Mokslinių tyrimų metodologija ir metodai* (3-ioji pataisyta laida). Mokslo ir enciklopedijų leidybos centras.
4. Lietuvos Respublikos Seimas. (1999, gegužės 18). *Lietuvos Respublikos autorinių teisių ir gretutinių teisių įstatymas*. Nr. VIII-1185. <https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/TAR.551F0CDE5B64>
5. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2001). *LST EN ISO 3098-2:2001. Techninio gaminio dokumentai. Užrašai. 2 dalis. Lotyniška abėcėlė, skaitmenys ir ženklai (ISO 3098-2:2000)*.
6. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2002). *LST EN ISO 128-20:2002. Techniniai brėžiniai. Bendrieji vaizdavimo principai. 20 dalis. Linijos. Pagrindinės nuostatos (ISO 128-20:1996)*.
7. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2002). *LST ISO 128-23:2002. Techniniai brėžiniai. Bendrieji vaizdavimo principai. 23 dalis. Statybinių brėžinių linijos (tpt ISO 128-23:1999)*.
8. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2003). *LST EN ISO 5455:2003. Techniniai brėžiniai. Masteliai (ISO 5455:1979)*.
9. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2004). *LST ISO 128-1:2004. Techniniai brėžiniai. Bendrieji vaizdavimo principai. 1 dalis. Įvadas ir rodyklė (tpt ISO 128-1:2003)*.
10. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2005). *LST EN ISO 7200:2005. Techniniai gaminių dokumentai. Duomenų laukai pagrindinėse įrašų lentelėse ir dokumentų antraštėse (ISO 7200:2004)*.
11. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2010). *LST EN ISO 5457:2000/A1:2010. Techniniai gaminio dokumentai. Brėžinių lapų formatai ir grafinių elementų pateikimas. 1 keitinys (ISO 5457:1999/Amd.1:2010)*.
12. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2010). *LST ISO 690:2010. Informacija ir dokumentavimas. Bibliografinių nuorodų ir informacijos išteklių citavimo gairės (tapatus ISO 690:2010)*.
13. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2014). *LST ISO 128-24:2014. Techniniai brėžiniai. Bendrieji vaizdavimo principai. 24 dalis. Linijos mechanikos inžinerijos brėžiniuose (tapatus ISO 128-24:2014)*.

14. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2015). *LST 1516:2015. Statinio projektas. Bendrieji įforminimo reikalavimai.*
15. Lietuvos standartizacijos departamentas. (2015). *LST EN ISO 3098-1:2015. Techniniai gaminių dokumentai. Rašmenys. 1 dalis. Bendrieji reikalavimai (ISO 3098-1:2015).*
16. Valstybinė lietuvių kalbos komisija. (n. d.). <http://www.vlkk.lt>